

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan s večer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Kam ste zašli?“

II.

V dveh člankih odgovoril je klerikalni naš kolega, ali da se poslužimo njemu priljubljene stilistike, monitër Ljubljanskega farovža, na naše utemeljeno uprašanje: Kam ste zašli? ter skuša od sebe odvaliti vsako krivdo in dokazati, da pota, po katerih hodi on, so prava. Skuša pač z nekaterimi frazami dokazati, da njegova klika ni hotela uprizoriti agitacije proti kmetijski družbi ter hoče odkloniti to žalostno nalogo, trdeč, „da je ravno gosp. Pirc posredno prišel s svojo kandidaturom in malovredno agitacijo pravo Herostratovo delo proti kmetijski družbi“.

A ta dokaz se mu nikakor ni posrečil, ker bi niti spretnejemu peresu, nego je jako okorno Slovencevega člankarja ne bilo mogoče dokazati tega. Ker se prvi članek peča skoro izključno s Tržaško „Edinostjo“, prepuščamo odgovor njej sami in prestopimo samo na konec prvega članka, ki pravi „napali ste nas, kakor sršenje, ker se mi v sedanjih razmerah protivimo Pirčevi kandidaturi iz stvarnih, načelnih vzrokov, in ne osebnih“.

Pogledimo si vendar malo bolj natanko, kakšni so ti stvarni, načelni vzroki in te sedanje razmere. Gosp. Pirc naznanil je svojo kandidaturom prvi, in sicer ne v „Slov. Narodu“ ali pa celo v organu „Slovenskega društva“ v „Rodoljubu“, pred katerima se po navodilih naših nasprotnikov vsaka brumna tercijska trikrat prekriža, ne, zatekel se je v pohlevne, mirne „Novice“, organ naših pomirjevalcev, ki imajo gotovo najpoštenje namene. Jeli to kaj pomagalo g. Pirču? Prav nič! V nasprotnikih naših postavilo se je z odločilnega mesta gaslo: Kdor ni z nami je proti nam in začelo se je strastno pobijati kandidaturom g. Pirca, proglasili so ga za Herostrata, ki hoče ugonobiti kmetijsko družbo!

Stvarni in načelni vzroki pa so le ti, da, ker g. Pirc neče slepo se podvreči diktaturi klerikalne klike, ga ona v sedanjih razmerah, to je ko ona želi izključno odločevati ne samo o verskih nego sploh o vseh političnih uprašanjih, pobija na najstrastnejši način. Jedino vaša gospodoljubnost, vaša skrajna nestrpnost, to so one „se-

danje razmere in oni stvarni in načelni vzroki“, kateri vas vodijo v vsem vašem boji, proti katerim pa se odločno mora postaviti vsa posvetna inteligenca in tudi oni del naše čestite duhovščine, kateri slep fanatizem še ni popolnoma zadušil poštenega narodnega čuta. Klika zelotov, ki dobiva svoja navodila iz Ljubljanskega škofijskega poslopja, ta klika zasejala je nesrečni razdor med nas, proglasila je skrajno svojo nestrpnost z omenjenim svojim geslom. S tako kliko ni mogoča nobena sprava, to bodo končno uvideli tudi oni blagi domoljubi, ki so se nadejali, da morda vendar le kaj dosežejo. Molčali smo dolgo, opazovali smo samo od daleč razvoj vse te kandidature, kako pa so med tem postopali Slovencevi pristaši, to je jasno slehernemu, ki se le malo peča z našo domačo politiko.

Pridružila se je Tržaški „Edinosti“ tudi Goriška „Nova Soča“ in tudi proti njej obrača se člankar Slovencev ter jo hoče zavriniti in dokazati, kako napačno je storil g. Pirc, da se je podal v javno politično življenje. Tudi o tem delu njegovega članka ne bomo govorili obširneje, pač pa moramo konstatovati, da niti z jedno besedico ne omenja primere, katero smo podali o dolgoletnem političnem in narodnem delovanju pokojnega dr. Bleiweisa kot tajnika kmetijske družbe v dobi največje nemškutarije na Kranjskem. Dokler nam na ta neovrgljivi faktum ne odgovorite temeljito, ne metajte z Herostrati okolu sebe tako nepremišljeno, kajti Herostrati ste vi sami. Publih fraz o verskem indiferentizmu in piškavem liberalizmu niti ne pobijamo, ker so že preveč obrabljene, da bi se še prijele pametnega človeka.

Konečno pravi člankar Slovencev: Morda pride čas, in tega si tudi mi želimo, da se poštenim potom in na pravi podlagi poravnajo nasprotstva med slovenskima strankama, in takrat more gosp. Pirc brez boja in častno zasesti tako zaželeni stol v redutni dvorani. Kakšna bi bila „prava podlaga“ na kateri naj bi se poravnala nasprotja, to si lahko misli vsak, kdor pozna vladateljnost Ljubljanske klerikalne klike, bila bi popolna slepa pokorščina in uklanjanje pogubnim načelom njenim, bila bi brezpogojna kapitulacija. Tacega čina pa napredna

posvetna inteligenca slovenska ne bode nikdar storila, niti ga domoljubni in treznosodeči veliki del slovenske duhovščine ne more zahtevati od nje.

Če na koncu svojega članka pravi „Slovenec“, „da bode g. Pirc Herostrat tempeljna kmetijske družbe kranjske, če bode posnemal politične peteline, katerim je vedni prepri vsakdanji kruh“, mu na to ne odgovorimo prav nič, kajti prejasno je baš v najposlednjem času pokazal z raznimi svojimi izzivajočimi članki, v katerem taboru so doma politični bojni petelini. Razsodbo o tem prepuščamo z mirno vestjo razumnemu čitatelju ter smo s temi vsticami od svoje strani izrekli zadnjo besedo in se ne bomo spuščali v daljni neplodni prepri.

Drugi slovensko-hrvatski izlet k češki razstavi v Pragi.

V Pragi 10. avgusta. [Izv. dop.]

(Konec.)

Od mestne hiše podali smo se v „Měst'ansko Besedo“ k skupnemu obedu, pri katerem se je razvila jako živahna zabava. Napijal je veleč. gosp. župnik Jakovina slovensko-hrvatski slogi in vzajemnosti, gosp. prof. Bučar (Hrvat) navzočnim češkim damam in češkemu ženstvu sploh, ki naj bi bilo vzor našemu ženstvu glede požrtvovalnega in odločnega rodoljubja, gosp. profesor Jagoda navzočnemu gospodu kanoniku Ivanu Slamniku, bivšemu ravnatelju Reške hrvatske gimnazije, ki je za časa njegovega vodstva vzgojila veliko število hrvatskih in slovenskih značajnih rodoljubov, gosp. dr. Gregorin pa ljubavi med slovenskim, hrvatskim in češkim narodom, katera ljubav bode končno zmagala vse ovire, ki se ustavljajo napredku slovanstva. Vse te napitnice našle so naudušen odmev v srcih navzočih Hrvatov, Slovencev in Čehov. Na vrhunec pa prispela je naša naudušenost, ko je Slovenec gosp. J. vzdignil svojo čašo ter napil hrvatskemu in slovenskemu velmožu in mecenu, preuzvišenemu škofu gosp. J. Strossmayerju, v katerega se upirajo oči vseh Slovanov z neomejeno udanostjo in z najvišim spoštovanjem. Kakor orkan razlegali so se po prostranem vrtu Měst'anske Besede naudušeni kliki: Živio Strossmayer! Takoj odposlali smo tele-

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikove, prevel Vojska r.)

(Dalje.)

— Je li prišel, teta?

— Da ... sme ustopiti?

— Prosim ... hitro, hitro ... odgovorila je mlada deklica, in njeno lice je zopet zarudelo.

— Kdo je prišel? prašal je Čuvašev, a ker je Marija Ivanovna že odšla, je odgovorila Olga.

— Duhovnik ... prosila sem teto, da pošlje ponj. Želim se izpovedati in obhajati.

Zdravnik je prijel Čuvaševa pod roko in šel z njim in z njegovim kolegom skozi druge dveri, ko je ustopil svečenik k Olgi.

— Preresno notranje poškodovanje ... velika zguba krvi pri zelo nežnem organizmu ... ničesar se ne more storiti, niti reči se ne dá, koliko časa še ostane — lahko umre čez uro, kakor čez jeden dan. Kar se pa tiče sredstev za večjo moč ali manjše bolečine, so vsa zama.

To je bilo vse, kar je vedela reči znanost v tolažbo Petru Kiriloviču — in, za Boga, kako je preziral sedaj zdravništvo, bolj nego mu je zaupal pred jedno uro!

Po odhodu zdravnikov je šel Čuvašev v veliko sobo in bliskoma stresel se: zagledal je v oglu stoječo jelko, na kateri je že blestelo nekoliko ukrašenja. Peter Kirilovič se je domislil, kako se je radovala Olga še včeraj in ta spomin mu je zabodel nož v srce. Čuvašev je sel na divan, na katerem je tolikokrat sedel z Olgo in zakril lice z rokama. Sedaj ni plakal, kar je pa čutil, bilo je hujše nego najbolj divno obupovanje. Iz tega položaja vzbudilo ga je škripanje dveri. Naglo je vstal in stal pred svečnikom, kateri je prišel iz Olgine sobe. Bil je že zelo star služabnik Božji, s popolnoma belimi, tankimi lasmi in brado, z mrtvim pogledom in z majhnimi gubami okolo očíj.

Izraz teh očíj in vsega obličja je pa govoril, da je končal njih posestnik že davno vse, kar se navadno imenuje strast, in gledal na vso okolico z brezstrastnim pogledom mirnega opazovalca, a ne igralca življenja. Vender, kakor se je videlo, ganilo je tudi njega gorje, jasno napisano na obrazu Čuvaševa.

— Telesni zdravniki so Vam že zagotovili, česa morete pričakovati od njih znanja; jaz pa, dušni zdravnik, Vam rečem, da sem dobil še malo tako dobro pripravljenih na zadnjo uro z vero in pokornostjo, kakor njo ... Gospod, kateri jo kliče k Sebi, pripravlja ji boljšo usodo, kakor bi ji bili mogli dati v tem življenji sebičnost in sprijenost ... Sedaj ni čas, da bi Vas opominjal, naj Vam bode ta nesreča kažipot za bodočnost. Samo, je pristavil duhovnik, ko je zapazil, kako se je tresel Čuvašev pri teh besedah, — ne udajajte se obupu ... obup je velik greh ... A sedaj pojdite k trpeči, katera Vas tako ljubi, da more le Vaša prisotnost olajšati nje poslednje trenutke ... Z Bogom.

Svečenik je segel Čuvaševu v roko, a ta, mesto da bi jo stisnil, kakor je pričakoval batjuška, je poljubil suho, starčovo roko z izstopivšimi na njej žilami. Peter Kirilovič niti pomnil ni, kdaj je poljubil do tega dne moško roko — morda je bilo to prvič.

Svečenik je pogledal še jedenkrat Čuvaševu v oči in prekrižal ga.

— Daj Vam Bog potrpežljivost in pokornost ... Idite k nji.

Batjuška je šel v srednjo sobo, kjer ga je

gram preljubljenemu vladiki, javljajoč mu pozdrav zbranih Slovencev, Hrvatov in Čehov. Po dokončanem obedu šli smo v razstavo.

V petek 7. t. m. v jutro podali smo se Slovenci in Hrvati na Hradčaně, kjer smo si ogledali starodavni dom S. Vida, kraljevski dvor, letovišče pokojnega cesarja Ferdinanda „Belvedere“ z znamenitimi freski iz češke zgodovine. Od tega „Belvedere“ je krasen razgled na stostolpno Prago ter ni čuda, da si ga je pokojni cesar Ferdinand izbral za letovišče.

Opoludne istega dne zbrali smo se še enkrat Slovenci in Hrvati k skupnemu obedu v ožjem krogu v restavraciji „u Choděra“, kjer so se vršile rodoljubne napitnice tičoč se slovensko-hrvatske vzajemnosti in bodočnosti.

V soboto zvečer (8. t. m.) podala se je slovenska deputacija štirih gospodov in jedne dame (gospe c. kr. beležnika gosp. Gogola) v urad razstavnega odbora, da se od istega poslove. Gospod beležnik Gogola zahvalil se je predsedniku vsprejemnega odbora razstavnega za njegovo prijaznost, kojo nam je naklonil za časa bivanja našega v razstavi ter tolmačil mu naše občudovanje krasne češke razstave, katera služi na čast ne le narodu češkemu, nego vsem Slovanom sploh, kateri gledajo na to češko delo z isto ljubavjo in z istim ponosom, kakor na lastno delo. Za te simpatične besede zahvalil se je predsednik vsprejemnega odbora razstavnega istotako prijazno, naglašujoč, da se Čehi vesele, ko vidijo, da zmatrajo drugi slovanski narodi njih razstavo kakor svojo.

Pred odhodom poslali smo še Slovenci i Hrvati vsem češkim Pražkim listom to-le zahvalo: „Hrvati i Slovenci, vračajoč se iz zlate Prage v domovino svojo, izrekajo najtoplejšo zahvalo narodu češkemu za presrečni vsprejem, ki jim je bil napravljen povsod, koder so prošli na češki zemlji. Posebno zahvaljujejo se vsemu občinstvu slavnega kraljevega mesta Prage, vrlim meščanom in plemenitim damam mest Chocen, Pardubice, Novih Strašec in Kolina nad Labo. Dnevi in trenotki, katere smo preživeli v češki domovini in v stostolpnem središču krasne zemlje češke, ostanejo nam nepozabni. Dokazi bratske ljubavi ganili so naša sra. Bog živi bratski nam narod češki ter daj nam doseči vrhunec moči in slave! Na zdar zlate Praga!

V Pragi 9. avgusta 1891.

Za Hrvate: Ljudevit Slamnik, Ivan Jakovina; za Slovence: Ivan Gogola, dr. Gustav Gregorin.

Tako se je dostojno izvršil drugi slovensko-hrvatski izlet v zlato slovensko Prago. Vsi izletniki vračamo se od češke razstave polni najugodnejših utisov, ki nam ostanejo globoko v spominu in srcu dokler živimo. V Pragi gibali smo se v čvrstem slovanskem vzduhu in vseh nas izletnikov želja je ta, naj bi vsi Slovani, ki le morejo, obiskali prelepo razstavo češko, da vidijo s svojimi očmi, kako je napredoval narod češki in da se nasrkajo v zlato Pragi pristnega slovanskega duha, ki tam veje in bi moral družiti vse Slované v nepremagljivo kulturno silo.

čakala Marija Ivanovna, Peter Kirilovič se pa z nekakim čudnim, raztrganim čutom v svoji duši vrne k Olgi.

Ona se mu je tako nasmehnila, da se je Čuvašev nehoté domislil svečenikovih besed, da ji more namreč le on olajšati prehod v drugo življenje, in srce se mu je kar nakrat predručilo.

„Ne, ni mogoče... živeti drugemu brez drugega!“ si je mislil, in kakor da mu je postalo lažje pri tej misli.

— Kako se počutiš? Moj pozdrav, rekel je Čuvašev, naklonil se in poljubil Olgo.

— Sedaj, po razgovoru z batjuško, mi je popolnoma dobro... Sedi tu in ne odhajaj, Petja... Saj ne odideš? prašala je nemirno.

— Kam naj idem od tebe? Ves svet je za-me tu, odgovoril je strastno Čuvašev in hotel pristaviti še nekaj, a bal se je vznemiriti Olgo z onimi obupno-strastnimi besedami, katere so silile na njegove ustnice.

Potem so se vlekli minute in ure pri postelji umirajoče, kratke kakor trenutki, a hkratu dolge, kakor večnost.

Čuvašev in Olga sta malo govorila, a kaj bi si bila imela povedati? Vsak je predobro vedel, kaj je moral drugi čutiti. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. avgusta.

Dijaški šol v Brnu

se valed policijske prepovedi ni mogel vršiti javno in je imel le značaj zaupnega pogovora. Mej zborovanjem prišel je v dvorano policijski komisar in zapisal imena vseh zborovalcev. Vsprejelo se je več resolucij.

Reforma občinskega reda galiskega

bode najvažnejša točka, s katero se bode baviti galiskemu deželnemu zboru v bodočem zasedanju. V Lvovu sklicanih je bilo več enketnih komisij, katere se imajo izreči o tem uprašanju.

Zvišanje uradniških plač na Ogerskem.

Finančnemu ministru so baje predložili štiri načrte gledé povišanja plač državnih uradnikov na Ogerskem. Z novim letom bi že povišane plače stopile v veljavnost, vendar bi se pa še le 1. julija 1892. l. skupaj izplačal poletni višek plače.

Ostrogonski primas

ne bode se preselil v Budimpešto, kakor je nekaj časa bila želja vladnih krogov ogerskih, nego ostane vse, kakor je bilo dozdej. Sveti oče sam potegnil se je bil za to, da ostane vse pri starem. Primas, ki se bode imenoval v kratkem, ostal bode torej v Ostrogonu.

Zdravstvene odredbe proti koleri.

Ministerstvo notranjih zadev je izdalo ukaz na vse politične deželne vlade gledé zdravstvenih odredb proti koleri, katera se širi vedno bolj po deželah Azijske Turčije, posebno v Siriji in v Hedjasu. Treba je torej skrbeti, da se pravočasno zabrani, da se ne zavleče bolezen. Politična oblastva se pozivljajo, da z vso odločnostjo pazijo, da se natančno izvršujejo odredbe ukaza od l. 1886 ter da se povsod stori vse kar je potreba.

Vnanje države.

Francija in Rusija.

Po nekem Pariškem poročilu „Kreuzzeitung“ se v dobro poučenih krogih ne oporeka trditvi, da se je dognal mej Francijo in Rusijo nek memorandum, v katerem se je doseglo sporazumljenje gledé načel in namer na podlagi mejsopnih pogovorov.

Papež in trojna zveza.

V Berolinu se močno prizadevajo, da bi dokazali, da papež ni protivnik trojni zvezi in da so dotični članki rimskih listov izražali le osobno mnenje pisateljev. Oficijozno pismo iz Berolina pravi, da omenjeni članki nikakor ne izražajo pravega mnenja Vatikana in da se o tem v Berolinu ni dvomilo niti za trenotek. Dalje se oporeka vest, da je Vatikan poslal pruski vladi noto, v kateri odbija sumnjo, da bi bil protiven trojni zvezi.

Potovanje srbskega kralja.

Iz Belegrada se poroča, da so neosnovane vse vesti, ki so se širile zadnji čas o daljnih potovanjih kralja Aleksandra. Isto velja o potovanji kralja v Carigrad. V Parizu ostal bode kaci 14 dnij.

Italijansko in francosko brodovje na Grškem.

Kakor se poroča iz Aten, prišlo bode v kratkem italijansko vojno brodovje štirih oklopnih iz Egipta v razna grška pristanišča. Pričakuje se tudi poset francoskega oddelka 14 ladij, katero nameravajo posebno slovesno vsprejeti ter s tem demonstrirati proti postopanju Angleške proti Grški v poslednjem času.

Izvažanje ruske rži.

Kakor poročajo „Birževaja Vjedomosti“, dobili so vsi ruski carinski uradi ukaz, da zabranijo izvažanje žita, kateremu bi bilo primešano več nego 8% rži, ker se tako skuša izvažati rž navzlic znani prepovedi.

Holandsko ministerstvo.

Po dolgih obravnavah posrečilo se je vendar sestaviti novo ministerstvo. Najbolj imenovana kandidata Taak van Poortoliet in van Tienhoven prevzela sta ministerstva notranjih in zunanjih zadev, poslednji prevzel je poleg tega še tudi predsedstvo. Politični značaj novega ministerstva je s tem dovolj izražen. Liberalna stranka pozdravlja s posebnim zadoščenjem dosedanega župana stare prestolice. Velike težave so bile tudi dobiti vojnega ministra, ker je treba uvesti splošno vojno dolžnost, kar je jako težka misija za novega vojnega ministra.

Angleži v Zanzibaru.

Angleži so dosegli jako velik upliv pri sultanu zanzibarskem, ki je baje dovolil, da se postavijo za dve do tri leta angleški častniki na čelo vojski, policiji na kopnem in da prevzemo v pristanišči upravo pomorskih svetilnikov. Častnikov ne moči odstavi brez dovoljenja sultanovega.

Dopisi.

Iz Vitanja 22. avgusta. [Izv. dop.] V našem malem, pa radi nemčurske nestrpnosti in nadutosti prebivalcev po celi slovenski domovini predobro poznatem in razupitem trgu, zbrala se je

dne 17. avg. deputacija akad. društva „Slovenija“ na Dunaji, da izroči svojemu častnemu članu, našemu slavnoznanemu epiku, velečastitemu gospodu Antonu Askercu častno diplomu. Diploma je kaj krasna, ter je res na čast njenemu ustvaritelju g. Josipu Grmu, slušatelju na Dunajski slikarski akademiji. Razveselila je tudi vidno gospoda pesnika, kajti besede, s katerimi se je zahvalil na tem skromnem pripoznanji njegovih zaslug za razvoj naše literature, prišle so mu iz srca, ter i nam mladim akademikom segle globoko v srce.

„Narodnost, svobodomiselni napredek in resnico“ le-te preimenitne idejale, ki so mu kot zvezde vodnice vsekdar zvesto svetile na potu življenja in v poeziji, polagal je tudi nam s prelepimi besedami na srce. Naš velečastiti gospod častni član naj bode uverjen, da njegove besede neso padle na kamnita tla, ampak našla so v naših mladih a za vse lepo in dobro plamtečih srcih glasen odmev. Dal Bog, da bi isti odmev našli v srcih vseh akademikov, ki so združeni v „Sloveniji“.

V prvi vrsti narodnost, iskrena in naudušena ljubezen do svojega teptanega in žal, že tudi deloma razcepljenega naroda, ki bi se pa ne smela pokazati samo v besedah, ampak dejanski, drugič: svobodomiselni napredek, ki jedini more naš narod pripeljati do boljšega blagostanja in sreče in končno resnice pri vseh naporih, vsakem koraku v dosego našega cilja — boljše bodočnosti slovenskega naroda — te tri besede zapišimo si vsi slovenski akademiki na svoj prapor; za te se naudušujemo, za te se pripravljamo, da bi v resnici jedenkrat po svojem nastopu v političnem življenji koristili narodu svojemu. —

Popoludne napravili smo v družbi z velečastitim gosp. Askercem izlet v znano narodno krčmo g. Fr. Vivoda v Št. Florjanu, kjer se je nam pridružilo, tudi nekaj drugih gospodov, mej njimi g. L. Koprivšek iz Novega Mesta s svojo obitelji in velečastiti gosp. Fideršek, tamošnji župnik i. t. d. Tudi tukaj smo slišali marsikatero lepo in oduševljajočo besedo, ter se ločili na večer z najlepšimi spomini na našega častnega člana, kateremu kličemo iz dna srca: Bog ga živi še mnoga leta, zdravega in čilega na duhu in telesu, da bi i nadalje koristil svojemu narodu ter bogatil našo literaturo s svojimi prekrasnimi proizvodi.

Iz Bohinja 20. avgusta [Izv. dop.] Kakor letos sploh, pritožujemo se tudi mi, da nas obiskuje le malo tujcev, pa vreme je v resnici za potovanje, zlasti po planinskih krajih, jako neugodno in večni dež odgnal nam je premnogo tujcev, ki so prejšnja leta kaj radi zahajali v našo prekrasno dolino in na naše veličastne gore.

Mesto navadnih popotnikov in raznih židovskih agentov, ki so nas nadlegovali na vse načine, opazujemo letos necega dosedaj v nas neznanega gosta, ki je prej več let živel na obalah sinje Adrije, potem na Štajersko-Kranjski meji in sedaj po našem okraji sreče išče, katere mu do danes nikjer ni bilo najti mogoče.

Trikrat smo bili že tako srečni, da smo, kar prej nikdar, videli v naši lepi dolini odvetaika iz Radovljice, ki je prišel k nam „uradovat“.

Čudili in strmeli smo, ko smo čuli po maši oznanilo, da bode blagovolil g. Josip dr. „Bisiak“ določenega dne v Bistrico na uradni dan priti ter da hoče na tem uradnem daevu sprejemati blagohotno ne le tožbe, temveč hoče tudi pogodbe vsake vrste tudi ženitne, napravljati in vse raznotere pravne bolezni lečiti.

Poupraševali smo drug drugega, kdo je novi prorok, ki „čuje“ na ime Josipa dr. „Bisiaka“.

Iz pisave njegovega imena sklepali smo, da je tujec, ker se sramuje imena slovenskih mnogoštevilnih Bizjakov, ki tudi v Bohinji žive. In res izvedeli smo, da je ta mož poi Laha, ki naš materni jezik prav slabo govori, tako da ga komaj razumemo. — Dalje smo pa tudi izvedeli, da je prav neprostovoljno zapustil kraj na obalah sinje Adrije, kjer so se mu z vso odločnostjo protivili, da jih še dalje osrečuje po nazorih, katerih nikdo ne odobrava, kakor le on sam. — In prišle so vesti tudi od Štajerske meje, ki svedočijo, da so tudi tam resno željo izrekli, da mož svoja kopita pobere in se — prav daleč preseli.

Mož nam torej ni ravno dobro došel, kajti, če je drugod za svoje strokovnjaško delovanje žel tako negativna priznanja, tudi mi ne moremo veselja vriskati, da je ta prorok ravno nas počastil s svojo navzočnostjo.

On je gotovo mislil, da je Bohinj za razno-tere poskušnje najbolj ugoden kraj, kajti Radovljica je daleč in ljudje pa nevedni. Toda danes smo prepričani, da ne sodi o naši razumnosti, ali bolje nerazumnosti več tako, kakor pred 3 meseci.

Naše ljudstvo je jako bistrega uma in hitro uvida, kdo mu je prijatelj, kdo ne; do danes je pa imelo dovelj prilik sklepati o človekoljubnem ravnanji gospoda Josipa dr. Bisiaka.

Ta gospod prišel je po par mesečnem poslovanji v Radovljici do spoznanja, da se prebivalstvo okolice Radovljiške, kljub vsem naporom od njegove strani, skrbno ogiblje njegove pisarne, če je edenkrat „dobrote“ iste že poskusilo.

Marsikomu je ta poslovna dotika želodec jako pokvarila, tako da bi ga živ krst več tjakaj ne spravil. Tako se čuje v raznih krčmah, kjer naš trpin rad potoži svojemu sosеду ali znancu, kje ga črevelj tišči.

Ker so se začeli stari klijenti ogibati dobrodejne roke imenovanega gospoda, je bilo treba misliti na pridobitev novih strank in prišel je g. dr. Bisiak na misel, svoj tabor namestiti v Bohinju.

Tam si je zbral gostilno „pri Savici“ kot glavni stan in tam hotel je deliti dobrote potrebnim Bohinjcem.

Dal je torej, kakor rečeno, pri cerkvah oklicati, da pride pomagat vsakemu, ki je v kaki pravni potrebi in zadregi.

Ker smo pa „čuli“, da je že več strank, (prav nehvaležnih), ki se ne strinjajo z nazori g. doktorja glede osrečevanja kmetijskega prebivalstva in ki so se prav nepovoljno o njem izrazile, niso nas vabila imenovanega gospoda nič kaj prav zanimala.

Tako se je zgodilo, da oklic pri cerkvi gosp. doktorju ni prinesel zaželenega uspeha, to je: polne sobe klijentov s petaki v rokah. Prvi uradni dan bil je jako „tih“ in g. dr. Bisiak izumil je drugo sredstvo.

Šel je, ali prav rečeno, zatekel se pod peruti našega mnogozasluznega in občespoštovanega gosp. župnika Mesarja, o katerem je vedel, da ima veljavno in tehtno besedo pri vseh Bohinjcih, ki ga radi mnogih zaslug za ves Bohinj voljno poslušajo.

Prepričan je bil gospod doktor, da bode pod pokroviteljstvom gospoda župnika premagal vse težave in si pridobil takoj neobmejeno zaupanje celega Bohinja. Prišel je torej k gosp. župniku in je, da bi ga bolj za se pridobil, poklonil se istemu kot veren kristjan, ki hodi vsak dan k maši in dvakrat na leto k spovedi itd. in razkril mu je tudi čisto krščansko življenje svoje obitelji.

Ni nam znano, kaj si je mislil gosp. župnik pri opisani priliki; vendar je pa nekaj le verjel besedam g. doktorja.

Prišel je potem drugi „uradni dan“ gosp. doktorja; pa tudi ta ni bil mnogo bolj obiskan, kakor prvi. Pri tem dnevu dal se je pa g. dr. Bisiak po svojem „pisarji“ na Bistrici zastopati, kar se je nam prav čudno zdelo.

Pa to ga ni ustrašilo in dal je še tretjič „oklicati“ tretji uradni dan.

Da se mu pa tudi ta ne izjalovi, sklenil je ostati dva dni mej nami, kar je tudi storil.

Tretji dan je pa še bolj previdno se ravnal, kajti polovico pisarne pustil je na Bistrici, z drugim boljšim oddelkom krenil jo je pa v gorske vasi, to je gorenjo dolino, da pride v dotiko tudi s prebivalci v Česnjicah, Jereki, Srednji vasi itd. Misli si je, tako so mu klijentje na obeh krajih gotovi in nobeden mu ne more uiti.

Govorilo se je po Radovljici, da imajo vaščani v Česnjicah neko večje delo, katero bi bilo kot mastna raca gospodu doktorju kaj dišalo.

Pa tudi to potovanje ni rodilo mnogo sadu in g. doktor Bisiak trdil se je zastonj.

Mi se čudimo tem naporom imenovanega gospoda in njegovih „domoljubnih“ pokroviteljev, ker po naših nazorih se tako krošnjarenje ne strinja prav dobro s častjo odvetnika.

Nam se dozdeva to potovanje kot pravo usiljevanje, koje se nam studi; na ta način ne bode imenovani gospod nikdar zaupanja pri nas si pridobil.

Sicer pa imamo že nekaj dokazov, da stoji človekoljubje tega gospoda na jako slabih nogah in njegovi lastni bivši klijenti ne pojo mu po Bohinju ravno slave.

Morda bode sam do prepričanja prišel, da smo preveč „svojeglavi“ in da nimamo „prave razumnosti“ za njegovo požrtovalno delovanje,

katero je bil svoj čas edino le v „Domoljubu“ naznanil.

Če bi pa g. Josip dr. Bisiak želel nam se še naprej usiljevati, bomo pa prilično bengalično razsvetlili delovanje njegovo iz sedanjosti in polpreteklosti.

Mi smo si dosedaj pomagali, če smo potrebovali, z odvetniki, ki jih kot popolnoma zanesljive može že leta poznamo in ne potrebujemo posiljene pomoči novega prcroka, ki bi sploh ne smel po Bohinju uradnih dnevev imeti. Z Bogom!

Domače stvari.

— (Vladika Strossmayer in časniki.) Madjarski list „Egyertetes“ priobčil je v sobotni številki pogovor Budimpeštanskega odvetnika dr. Milašina z vladiko Strossmayerjem. Dr. Milašin trdi, da se je s škofom pogovarjal štiri ure in da sta govorila o politiki vse Evrope, kakor tudi ožje domovine, sploh o vseh uprašanjih. Mej drugim je pisal dr. Milašin, da bi bil vladika Strossmayer rekel: „Čez petdeset let, ali morda še prej, tako mislim jaz, ne bode v Evropi nobene krone več. Stvar se že obrablja. Jaz tega ne bodem doživel, a Vi, ljubi prijatelj, utegnete to doživeti in videli boste potem, da bodo dobri ruski kmetje najboljši republikani. Narod ruski je brezprimerno dobro gradivo za to“. Ti stavki razjarili so „N. Fr. Presse“, da je napisala strasten članek proti Djakovskemu vladiki, ne da bi uprašala, je li to res, kar piše „Egyertetes“. Mi smo Milašinovemu „interviewu“ nasproti takoj iz početka bili neverni Tomaži in si mislili: „Obzor“ bode že povedal, kaj in kako. In včerajšnji „Obzor“ „sa strane najpouzdanije“ javlja: da se vladika Strossmayer ob omenjeni priliki ni pogovarjal, niti pogovarjati mogel z nobenim časnikarjem, kamo-li z dr. Milašinom. Vsa stvar je torej navadna časnikarska raca, ki pa je vendar sicer previdno „N. Fr. Presse“ speljala na led.

— (U mirovljen) je na svojo prošnjo gosp. dr. J. Semen, profesor v tukajšnjem semenišči.

— (Za župnijo Šent Gothardsko) prezentovan je J. Šlakar, kapelan v Bohinjski Bistrici.

— (Priredbo posebnega vlaka k izložbi v Zagreb) prevzel je po dogovoru z odborom „Sokolovim“ gosp. Josip Pavlin, odbor „Sokola“ pa si je pridržal ves arrangement.

— (Odkritje Kačičevega spomenika v Zagrebu.) Danes zvečer pride posebni vlak z gosti iz Dalmacije v Zagreb in jutri bode se odkril slovesno spomenik, katerega je postavilo glavno mesto Hrvatske pesniku Kačiču. Slavnosti se bodo udeležila vsa narodna društva Zagrebška in tudi več vnanjih društev. V Karlovcu bodeta pozdravila goste tamošnja pevska društva „Zora“ in „Nada“ na kolodvoru. Slavnost odkritja vršila se bode jutri opoldne in bode ban sam odkril spomenik.

— (Z Gorenjskega) prihajajo žalostni glasovi o nalivih in velikih škodah. Rateče so bile in so deloma še pod vodo. V Belipeči udrla je voda v tamošnje restavracije prvo nadstropje. V Luznici odnesla je voda zidano poslopje železniške postaje z vsemi prebivalci vred. Mej Kranjskogoro in Trbižem je železnica tako razdejana, da bode promet še par dni zaprt. A tudi po cesti se ne more voziti v Trbiž, ker je na več krajih zasuta in silno razdrapana. Ljudstvo je silno potrto, ker ima neizmerno škodo.

— (V Cerknici) je v četrtek toča pobila, v petek pa po Rakeku. Ljudje tožijo o slabi letini, zaradi vednega deževja in vremenskih nezdod.

— (Iz Beljaka) se javlja, da je železniška proga tako poškodovana, da se promet mej Trbižem in Pontabljem ne bode pričel pred osmimi, mej Trbižem in Kranjsko goro ne pred štirimi dnevi.

— (Iz Opatije:) Danes 22. t. m. ob 7. uri zjutraj začelo je deževati, kakor bi iz škafa lil, ob tričetrt na 8. uro začela je toča padati, debela kakor kurja jajca, vmes tudi debela kakor moška pest. Padala je samo 4 minute, a naredila veliko škodo. Nekemu vrtnarju napravila je škode za 400 goldinarjev, po strehah razbila je opeko, 8 milimetrov debelo, vrtnarskega pomočnika, ki je na vrtu steklenino popravljal, pobila je po glavi, da je bil ves krvav. Posamična zrna imela so 6—10 dekagramov, v Hratuljah pa so deli 6 debelih zrn na

tehtnico in imele so kilogram. Tako debele toče tukaj še ni bilo. Vihar prišel je od zahoda. Morje bilo je ves dan silno razburkano in je v kopaliških napravilo veliko škode ter raztrgalo nekatera šetališča.

— (Za dijaško kuhinjo na Ptuji) za šolsko leto 1890/91 so še blagodušno darovali, kar se je pri letnem poročilu po pomoti izpustilo, sledeči č. gospodje: dr. Firbas, c. k. notar, 2 gld.; dr. Schmirmaul Mat., zdravnik, 2 gld.; Munda Ivan, c. k. živinozdravnik, 1 gld.; Špindler Anton, c. k. zemljeknjižni vodja, 3 gld.; vsi v Brežicah. Ta znesek je nabral č. g. Špindler Anton v Brežicah. Vsem dobrotnikom uboge šolske mladine presrečna hvala. Bog plati!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kodanj 24. avgusta. Car in njega obitelj popoldne semkaj došla. Vsprejel jih kralj grški, princesinja Waleska, diplomatsko osebje in velika množica občinstva. Visoki gostje odpeljali so se v Fredensborg.

Kolonj 24. avgusta. „Kölnische Ztg.“ javlja iz Peterburga: V dobro poučenih dvornih krogih se pripoveduje, da je carica popolnoma za kolikor možno hitro zvezo s Francosko in da je njen upliv pripravil carja, da se je tako približal Francoski. V tej zadevi, v kateri je imel zlasti Mohrenheim veliko ulogo, postopala je carica bolj kot danska princesinja, nego carica in izposlovala od Francoske sporazumljenje in zagotovilo, da bode v slučaju z rusko pomočjo srečno završene vojne, Šlezvik se zopet priklonil Danski. Poziv Mohrenheima je s temi pogajanji v zvezi.

Dunaj 26. avgusta. Grof Thun, namestnik na Češkem, semkaj došel.

Merseburg 25. avgusta. Cesar in cesarica včeraj semkaj došla. Odgovarjaje na kneza Stollberga nagovor pri včerajšnjem obedu, izrekel cesar nado, da bode kmetijski stan ohranil se cveteč in se bodo premagale vse ovire. Kot krščanski gospodje morajo navzočni nositi, kar nebo pošlje. Vsi upamo, da se ohrani mir. Ko bi kdaj pričela vojna, ne bila bi naša krivda.

Razne vesti.

* (Črnogorci in Praška razstava.) V Cetinji ustanovil se je odbor, ki bode skrbel, da se tudi iz Črnogore udeleže odposlanci razstave v Pragi. Ta odbor se je izrekel, da ne potrebuje doneskov, kateri so se nabrali v to svrhu na Češkem, ker se bodo navzlic revščini Črnogorcev in slabim letinam, ki jih tarejo, že našla sredstva, da odpošljejo nekoliko svojih rojakov v Prago. Nabrani novci naj se torej porabijo v kako dobrodelno namero.

* (Baloni v Praški razstavi) nemajo sreče. Kakor znano, zgorel je prvi, a drugi je te dni skoro tudi ponesrečil. V višini 1500 metrov zasačil ga je vihar in je padel na streho ter podrl nek dimnik in konečno ves raztrgan obvisel na nekem vrtu. Trije potovalci, ki so s kapitanom Godardom se spustili v zrak, so se prav na čudovit način rešili in se jim ni zgodilo nič hudega.

* (Nepotrjena vest o nesreči.) Mnogi listi in tudi mi po njih prinesli smo vest o nesreči, ki se je dogodila baje v okraji Oravicza na maršu 29. pešpolku. Kakor poroča 7. korno poveljništvo, je ta vest neresnična, ker se jednaka nesreča ni dogodila v okraji Oravicza.

* (Vihar na otoku Martinique) je bil še huji nego se je sodilo po prvih poročilih. Število mrtvih v Port de France je 218, ranjenih pa je tudi mnogo. Hiše so povsod podrte ali pa zelo poškodovane. Večji del prebivalstva je brez strehe in brez živil. Ker so zveze pretrgane, se še ne ve kolika je škoda po notranjih krajih otoka. Zavladalo je splošno obupanje.

* (Most se je podrl) vsled velike povodnji reke St. Marc v Port au prince, ko je bilo baš polno ljudij na njem, ki so ogledovali deročo reko. Vsi so popadali v vodo in nad 80 jih je utonilo. Mostne stebre je bila voda spodkopala in to je prouzročilo nesrečo.

* (Krvava plesna zabava) V Canetu pri Perpignanu na Francoskem sprijeli sta se na cesti reakcionarno in republikansko društvo, ki sta priredili plesno zabavo. Republikane, ki so bili brez orožja, napadli so reakcionarji s palicami in drugim orožjem in jih hudo pretepli. Šestim osebam, mej temi dvema ženskama, razbili so glave, mnogo drugih pa je bilo ranjenih.

* (Nesreča.) Pri neki vodni zgradbi severnonemškega Lloydja v Nordenhamu podrl se je neki lesen oder, na katerem je bilo kakih 50 delavcev. Devet delavcev, vsi rodbinski očetje, je utonilo, devet drugih bilo je težko poškodovanih. Ostali so se ob-

držali na razvalinah, dokler jih neso rešili. Jeden ranjenih je umrl vsled poškodovanj.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica.

IX.

Naslednji seznam bodi temu v dokaz:

Statistika o jadrnikih v avstrijski državni polovici v dobi 1881—1890 in na Ogerskem v dobi 1881—1889:

Konec l. 1881. je bilo jadrnikov, ki so bili last Avstrijcev:

299 prekomorskih jadrnikov s 150.299 ton., 59 velikih obrežnih ladij s 6062 ton.

Konec l. 1890. je bilo avstrijskih jadrnikov: 109 prekomorskih jadrnikov s 62.453 ton., 45 velikih obrežnih ladij s 5636 ton.

Konec l. 1881. bilo je jadrnikov, ki so bili last Ogrov:

139 prekomorskih jadrnikov s 63.898 ton., 3 velike obrežne ladije s 612 ton.

Konec l. 1889. je bilo ogerskih jadrnikov:

87 prekomorskih jadrnikov s 44.270 ton., 4 velike obrežne ladije s 1164 ton.

Avstrijskih jadrnikov je bilo do konca 1890. l.

manj: 190 prekomorskih jadrnikov s 87.776 ton., 14 velikih obrežnih ladij s 426 ton.

Ogerskih jadrnikov je bilo do konca 1889. l.

manj: 52 prekomorskih jadrnikov s 19.628 ton.

V dobi 1881—1889 je bilo zgrajenih v Avstriji 14 prekomorskih jadrnikov in 27 velikih obrežnih ladij, v inozemstvu pa se je zgradilo ali nakupilo 43 prekomorskih jadrnikov in 5 velikih obrežnih ladij; v omenjeni dobi pomnožilo se je torej število prekomorskih jadrnikov za 57 in število velikih obrežnih ladij za 32. Ponesrečilo ali prodalo se je v isti dobi 227 avstrijskih jadrnikov in 45 velikih obrežnih ladij; zmanjšalo se je torej v tej dobi v avstrijski državni polovici število jadrnikov za 170 in število velikih obrežnih ladij za 13.

V dobi 1881—1889 so se zgradili na Ogerskem 3 prekomorski jadrniki in 2 veliki obrežni ladiji, v inozemstvu se je zgradilo ali kupilo 17 prekomorskih jadrnikov in 1 velika obrežna ladija; v omenjeni dobi se je torej število prekomorskih jadrnikov pomnožilo za 20, število velikih obrežnih ladij pa za 2. Ponesrečilo ali prodalo se je v isti dobi 88 ogerskih jadrnikov in 2 veliki obrežni ladiji; zmanjšalo se je torej v ogerski državni polovici število prekomorskih jadrnikov za 68, pomnožilo pa le število obrežnih ladij za 1.

Ta statistični seznam dokazuje, da se je v dobi 1881—1890 veliko manj denarja v jadrnike založilo. To je sicer le naravna posledica težav, s katerimi se je lastnikom ladij boriti, ako hočejo, da jim v jadrnike založeni denar donaja primerne obresti. Davki so hudi, potem je zelo nevarno, na ta način denar nalagati, ker zavarovalni zavodi nikoli nečejo vse ladijne vrednosti zavarovati, ter lastnik jadrnika v slučaju nesreče dobi le za jeden del odškodnino in ima slednjič vsled tega večkrat večje režijske stroške, pa manj voznega blaga, nego lastnik parnika, ker jadrnik več časa potrebuje za vožnjo, nego parnik.

Priznati se mora, da bo zakon z dne 19. junija 1890, drž. zak. št. 130, s katerim se obrat pomorskega brodarstva s parniki in železnimi ali jeklenimi jadrniki, ki so bili doma zgrajeni, oprošča pridobitnine in dohodarine, — zelo povzdignil promet z jadrniki; toda vender ne toliko, kolikor se je morebiti pričakovalo in bi se zgodilo, ako bi se to olajšilo dovolilo tudi lesenim jadrnikom. Namen se po mislih zbornice zato v povoljni meri ne bo dosegel, ker je v železne in jeklene jadrnike treba več denarja založiti in se je laže odločiti za napravo lesenih jadrnikov, ker je za nje potreba manj denarja.

Ako se torej hočejo vzbuditi ljudje, da bi radi nalagali denar v jadrnike, mora se ta vrsta brodarstva, katera je za gotovo blago prepotrebna, izdatno povzdigniti, zato je po mnenju zbornice neobhodno potrebno, da se jadrniki oproste davka in da se jim nakloni premija.

— (Prebavno vino) Karla Breymesserja je gotovo najizbornejše sredstvo proti motitvam v prebavljenju ali zapekam, kajti to vino je ukusno in ne škodi nikdar, kar so v mnogobrojnih dopisih potrdili najodličnejši zdravniki. Steklenica srednje velikosti velja 1 gld., velika steklenica pa 2 gld. 50 kr. — Dobiva se pa pri g. Mr. F. Karlu Breymesserju, dvornemu lekarju v Briksenu na Tirolskem.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepiča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlica zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—105)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

24. avgusta.

Pri Mailči: Reich, Hausdorfer iz Budimpešte. — Hochner, Krimeisner, Just z Dunaja. — Plickner, Aholz iz Gradca. — Terzig iz Trsta. — Breitbacher iz Algira. — Schaschl iz Pulja. — Sterke iz Plzna. — Perko iz Bihača. — Mally z Reke. — Reichberg iz Stuttgarta.

Pri Slonu: Löwit, Preyer z Dunaja. — Peters, Weiss iz Gradca. — Muha iz Trsta. — Sandri iz Kamnika. — Dr. Ullman, Wolf iz Pulja. — Kogej iz Idrije. — Globočnik iz Kranja. — Valetanich, Rakanowich iz Bosne. — Alcani, Caniatori z Reke. — Brosch iz Berlina. — Mahorčič iz Sežane. — Hudovernik iz Kranjske gore.

Pri avstrijskem cesarju: Hojan iz Godoviča.

Pri južnem koledvoru: Pirker z Dunaja.

Pri bavarskem dvoru: Verbič z Vrhniko. — Schaschl iz Pulja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. avg.	7. zjutraj	731.5 mm.	11.8° C	sl. szh.	obl.	0.2 mm.
	2. popol.	734.3 mm.	19.4° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	736.8 mm.	13.9° C	sl. svz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 15.0°, za 3.0° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. avgusta 1891.

	Bankovcev v prometu	429,431.000 gld.	(+ 11,619.000 gld.)
Zaklad v gotovini	245,003.000	—	121.000
Portfelj	165,213.000	—	9,763.000
Lombard	22,402.000	—	1,125.000
Davka prosta bankovčna rezerva	25,264.000	—	10,215.000

Dunajska borza

dne 25. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	90.75	—	90.35
Srebrna renta	90.80	—	90.40
Zlata renta	110.80	—	111.35
5% marčna renta	102.10	—	101.95
Akcije narodne banke	1010.10	—	1010.10
Kreditne akcije	276.10	—	275.50
London	118.15	—	118.05
Srebro	—	—	—
Napol.	94 1/2	—	94.00
C. kr. cekini	5.64	—	5.64
Nemške marke	58.15	—	58.07 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180	—
Ogerska zlata renta 4%	—	103	55
Ogerska papirna renta 5%	—	100	75
Dunavska reg. srečko 5%	100 gld.	120	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	190	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	150	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	220	—

Dobrega mizarja

za delo pri klavirjih, za naslove in druga jednaka dela vsprejme (704—2)

Josip Vovk,

pivarna all' Alabarda v Trstu.

Razprodaja

500 hektolitrov

obče priljubljenih, dobrih in pristnih vrst

hrvatskega vina

od sv. Ane, Plešivice, Jaske in okiškega gorovja, z let 1883, 1884, 1885, 1888, 1889, 1890, hektoliter po gld. 18 do gld. 45 franko do železniške postaje Korlovec ali Jaska. Kdor kupi 50 hektolitrov ali več, dobi hektoliter za 2 ali 3 gld. ceneje. (710—1)

Podrobnejša pojasnila daje J. Zimmermann insin, Karlovec, Hrvatska.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofjske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (595—11)

za bolni želodec!

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preiskane na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z znamko tega zavoda. (175—50)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Poslovne knjige, kopirne knjige, knjige beležnice. Izbor en vez, najboljši papir, čedno in ukusno z natančnimi linijaturami, ceneno. Biblorhaptos (priprava za sešivanje pisem). Zapisne in skrilne knjige, beležnice, folijo knjige, ozke priročne knjige, glavne knjige, knjige v četrtinki, knjige kazalnice. (456—13)

Prodaja se posestvo

ležeče v Zapužah, pol ure od Begunj na Gorenjskem in odtodno Lesec, pa Radovljice in Bleda, obstoječe iz kmetiške hiše z gospodarskimi poslopji in vrtno, jedno valjavko za črnslo, zemljišči (njivami, senošetmi, dobro zaraščenimi gozdi in pašniki) s površjem 27 oral 76 □° (od katerega se računi le na gozd 13 oral in 487 □°), s čistim katastralnim dohodkom 82 gld. V obliži je Grilčeva tovarna za sukno, pa letovišči Albori-jevo in Bock-ovo.

Natančnejše podatke zveš v c. kr. notarski pisarni v Tržiči, eventualno pri Josipu Čuček-u v Knježaku, pošta Zagorje pri sv. Petru na Notranjskem. (703—2)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, suljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekar-nah.

Ta obliž dobiva se le v jedni velikosti po 60 kr. Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste. Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici: L. Schwenk-a lekarna (524) Melding-Dunaj. Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Radolfcevu S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.